

Διδαχὴ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μισούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 1^ο | 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021 | Αρ. Φύλλου 41

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΑΡΑΧΟΣ, ΠΡΟΒΟΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ

Την Τρίτη, 12 Οκτωβρίου, η Εκκλησία εορτάζει και τιμά την ιερή μνήμη τριών αγίων Μαρτύρων, του Ταράχου, του Πρόβου και του Ανδρονίκου. Μαρτύρησαν και οι τρεις στον διωγμό του Διοκλητιανού, το 396 στην Ταρσό της Κιλικίας. Τρεις χριστιανοί, ο Φήλιξ, ο Μαρκιανός και ο Βέρος, αυτοί που έθαψαν τα σώματα των τριών Μαρτύρων, μπόρεσαν και εξαγόρασαν τα πρακτικά της δίκης και τα έστειλαν στο Ικόνιο. Έτσι έχουμε την περιγραφή του μαρτυρίου και τα ίδια τα λόγια των αγίων τριών Μαρτύρων που είπαν στη δίκη τους. Πολλά τέτοια “Μαρτύρια” σώζονται από την αρχαία εκείνη εποχή, στα οποία με κάθε λεπτομέρεια βλέπουμε πώς ανακρίνονταν και βασανίζονταν οι άγιοι Μάρτυρες για να αρνηθούν την πίστη τους.

Στους αγίους μάρτυρες, Τάραχο, Πρόβο και Ανδρόνικο, εκπληρώθηκε άλλη μια φορά ο λόγος του Ιησού Χριστού προς τους μαθητές Του, όταν τους έλεγε για τους διωγμούς που τους περίμεναν: **“Θέσθε ουν εις τας καρδίας υμών μη προμελετάν απολογηθήναι· εγώ γαρ δώσω υμίν στόμα και σοφίαν, η ου δυνήσονται αντειπείν ουδέ αντιστήναι πάντες οι αντικείμενοι υμίν”**. Βάλτε το στον νου σας να μην προετοιμάζεσθε για να απολογηθείτε? εγώ θα σας δώσω στόμα και σοφία στην οποία όλοι οι αντίπαλοί σας δεν θα μπορέσουν ν’ αντισταθούν ούτε ν’ αντιμιλήσουν. Γι’ αυτό και θαυμάζουμε όταν καούμε τους μάρτυρες του Χριστού, όχι μόνο για τα λόγια τους, αλλά και για το θάρρος με το οποίο ομολογούν την πίστη τους.

Δικαστής των τριών Μαρτύρων είναι ο διοικητής Νουμεριανός. Του εξετάζει και τους τρεις με τη σειρά και με τα ίδια στερεότυπα λόγια που λέγονται σε κάθε ανάκριση: **“Πώς ονομάζεσαι; Πού γεννήθηκες; Ποιο είναι το επάγγελμά σου;”**. Και οι τρεις κατηγορούμενοι δεν το κρύβουν και δεν διστάζουν να δηλώσουν με θάρρος και περηφάνεια πως είναι χριστιανοί: **“Είμαι χριστιανός”**, λέει ο καθένας για τον εαυτό του. Ο διοικητής ακολουθεί τη γνωστή μέθοδο? προσπαθεί να κρατήσει την ψυχραιμία του, υπόσχεται αμοιβές και προτρέπει τους κατηγορούμενους να θυσιάσουν στα είδωλα. Αυτό είναι το κρίσιμο σημείο? η θυσία στα είδωλα είναι άρνηση του Ιησού Χριστού και απαλλαγή από κάθε κατηγορία.

Μετά τις υποσχέσεις και τις προτροπές, ο διοικητής. ανακρι-

τής και δικαστής Νουμεριανός αλλάζει συμπεριφορά. Οι απαντήσεις των Μαρτύρων τον κάνουν και χάνει την ψυχραιμία του: **“Γελιούνται οι αυτοκράτορες προσκυνώντας τα άψυχα είδωλα”**, τονίζει ο Τάραχος. **“Είχα πολλά πλούτη και τα απαρνήθηκα για χάρη του Χριστού”**, δηλώνει ο Πρόβος. **“Είμαι έτοιμος να υποφέρω ό,τι θέλεις”**, διακηρύσσει ο Ανδρόνικος. Ο τρόπος με τον οποίον αντιδρά ο διοικητής δείχνει τη δύναμη της πίστεως των Μαρτύρων και την αδυναμία των διωκτών που μόνο με τη βία μπορούν να επιβληθούν. **“Σπάστε του τα δόντια για την αυθάδειά του”**, **“Γδύστε τον και δείρτε τον αλύπητα”**, **“Ξαπλώστε τον κάτω και βασανίστε τον”**, διατάζει για τον καθέναν ο διοικητής. Μπορεί να κακοποιήσει και να σκοτώσει το σώμα, αλλά την ψυχή δεν μπορεί να τη βλάψει.

Ύστερα από την πρώτη και χωρίς αποτέλεσμα ανάκριση, οι Μάρτυρες ρίχνονται κακοποιημένοι στη φυλακή. Περνούν λίγες ημέρες και βρίσκονται πάλι μπροστά στον διοικητή Νουμεριανό για δεύτερη ανάκριση. Ο διοικητής σκέφτεται πως η φυλακή μπορεί να σωφρόνησε τους κατηγορούμενους: **“Ελπίζω”**, λέει στον Τάραχο, **“πως η φυλακή σου έδωσε καιρό να σκεφθείς φρονιμότερα”**. Αλλά η πίστη των Μαρτύρων δεν είναι παράκαιρος ενθουσιασμός, για να εξατμίζεται στην πρώτη δοκιμασία. Οι τρεις Μάρτυρες μένουν αμετάτρεπτοι, γι’ αυτό και ξαναβασανίζονται και ξαναρίχνονται στη φυλακή. Σε μια τρίτη ανάκριση, με περισσότερη ακόμη πίστη ομολογούν τον Χριστό. Στο τέλος, ως και τα θηρία στα οποία τους έριξαν τους σεβάσθησαν, κι έτσι οι Μάρτυρες

αποκεφαλίσθηκαν.

Όταν διαβάζει κανείς την άθληση και το μαρτύριο των αγίων Μαρτύρων, Ταράχου, Πρόβου και Ανδρονίκου, κυριεύεται από θαυμασμό και φόβο. Από θαυμασμό μπροστά στην ανδρεία των αγίων Μαρτύρων που τα σώματά τους γίνονταν κομμάτια κι εκείνοι ακλόνητοι ομολογούσαν τον Χριστό και έχαιραν, επειδή αξιώνονταν να Τον μιμηθούν στο πάθος Του. Από φόβο, με τη σκέψη πως εμείς δεν είμαστε έτοιμοι να αντέξουμε σε τέτοια σκληρά και απάνθρωπα βασανιστήρια. Εμείς, στον καθημερινό μας βίο, για μικρά πράγματα κάνουμε συμβιβασμούς κι αρνούμαστε την πίστη μας. Είναι λοιπόν βέβαιο ότι σε έναν διωγμό, με το πρώτο χτύπημα θα συνθηκολογήσουμε. Ο Θεός να μας φυλάξει από τέτοια δοκιμασία. Αμήν.

